

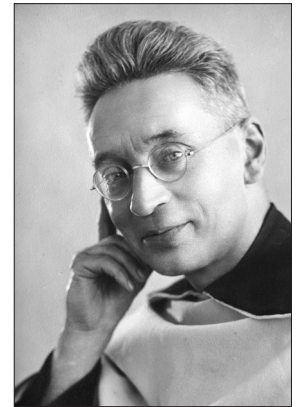

„...Stalo se to jinak, než jak si lidé podle žalmů a proroků představovali vládu krále Božího. Římané zůstali pány v zemi a velekněží a zákoníci nadále drželi ubohý lid pod svým jhem. Každý, kdo patřil Pánu, neviditelně nesl jeho nebeské království v sobě...“

sv. Terezie Benedikta od Kříže – Edith Stein (1891 – 1942),
Vánoční tajemství

„Ať jsme kdekoli, musí být naše přítomnost vždy svátkem
a pokojem pro toho, kdo je s námi. Je nutné stát se všem vším...,
hledět na lidi očima Božíma. Milovat je, jako je on miluje.
Hledat, jak bychom mohli být užiteční druhým.“

sv. Titus Brandsma (1881 – 1942),
z povzbuzení bratřím při kapitule

Milí přátelé a dobrodinci,

tento rok byl pro náš řád ve znamení výročí hned několika karmelských svatých a dokonce jednoho prohlášení za svatého. Připomínaly jsme si čtyřsté výročí svatořečení naší zakladatelky svaté Terezie z Avily, 125. výročí úmrtí svaté Terezie z Lisieux a současně 25 let od jejího prohlášení učitelkou církve, 80. výročí mučednické smrti svaté Terezie Benedikty od Kříže – Edity Steinové a stejné výročí podobného osudu svatého Tita Brandsmy, karmelitána původní observance, který byl papežem Františkem kanonizován letos v květnu. Můžeme též zmínit méně známého blahoslaveného Františka Palau y Quer, kněze a bosého karmelitána ze Španělska, od jehož smrti uplynulo 150 let. Velkou část svého řeholního života prožil v exilu kvůli pronásledování církve ve své vlasti, ale dokázal zhodnotit své utrpení, v němž prožíval také hluboká mystická nahlédnutí do snubního tajemství Krista a Církve.

Zřejmě není náhodou, že si smíme připomínat skrze výročí takové postavy světců – a to nejen těchto karmelských – právě v roce, kdy jsme svědky opravdu pohnutých událostí v Evropě i ve světě. Tři posledně jmenovaní zažili sílu zla, které se zmocnilo lidských srdcí v časech válečného nebo ideologického teroru, a přece si uchovali pohled naděje zaměřený na Boha, na to, co koná On, a na přítomnost jeho dobra v lidech. Ukazují nám, že záleží na rozhodnutí každého člověka a že spojit náš život s životem Kristovým je nejlepší investicí, i když nás vede cestou kříže.

Dá se říct, že na podobné téma jsme v březnu mohly prožít duchovně silné dny exercicií vedené otcem Vojtěchem Kodetem. Stavěl nám před oči Ježíšovo jednoznačné zaměření na vztah k Otci a na jeho identitu Syna, která se vymyká našim lidským představám o mesiáši, tak jako se vymykala představám jeho současníků.

Začátek války byl pro naši komunitu spojený se sledováním zpráv o našich sestrách na Ukrajině, které s námi patří do stejné federace. Po několika napjatých týdnech se podařilo oběma komunitám karmelitek – z Charkova i z Kyjeva – najít útočiště v Polsku. Situace těchto dvou komunit, jejich blízkých a míst, odkud přišly, je pro nás nadále výzvou k modlitbě, ale také svědectvím, protože naše ukrajinské sestry byly rozhodnuté zůstat navzdory válce a modlit se za svůj národ v jeho středu. Opustily svou zemi jen z poslušnosti.

V únoru se naše postulanka Janka vrátila od nás domů. Další dvě sestry naší komunity letos oslavily stříbrné jubileum svých řeholních slibů. Sestra Rafaela o slavnosti Zvěstování Páně v březnu a sestra Dominika v polovině května. Na začátku téhož měsíce u nás proběhly volby převorky, kterou se stala sestra Amáta. Vystřídala v tomto úřadu po šesti letech službu sestru Miriam. Děkujeme oběma a svěřujeme je do vašich modliteb spolu s naší novou radou.

V době letních prázdnin s námi sdílela život v komunitě na zkušební dobu aspirantka Dominika a po krátkém návratu k rodině byla přijata do postulátu. Od 7. října je nás tedy opět šestnáct.

Významnou událostí pro nás byly 15. října slavné sliby naší sestry Veroniky Marie od Dítěte Ježíše a Krve Kristovy, která se tak trvale začlenila do naší komunity a především se navždy odevzdala Ježíši svým definitivním zasvěcením.

Navzdory jazykové bariéře je pro nás stále větším darem i výzvou to, že jsme součástí Federace Duchu Svatého, která vznikla teprve před třemi lety a sdružuje kláštery mnišek našeho řádu z krakovské provincie, včetně těch na Ukrajině, na Slovensku a navíc i naše české, ačkoli my nadále náležíme k janovské provincii bosých karmelitánů. Letos poprvé jsme měly příležitost osobně poznat první předsedkyni naší federace, matku Terezu. Navštívila nás krátce na začátku září spolu s otcem asistentem federace Krzysztofem Górkim a s otcem Stanislawem, který je provinčním delegátem pro mnišky bosé karmelitky na Slovensku a mohl nám překládat do slovenštiny. Setkání s nimi nás velmi povzbudilo a přiblížilo nám způsob vizitování klášterů, které podle nových pravidel probíhá v přítomnosti otce provinciála (nebo jeho delegáta) a předsedkyně federace. U nás by se taková vizitace měla poprvé uskutečnit v příštím roce. Letos na podzim navíc proběhlo druhé federální shromáždění v Čenstochové. Za naši komunitu se ho účastnila matka převorka a jako delegátka sestra Miriam.

Také s naší italskou provincií máme nadále kontakt, i když příležitostí bylo v posledních dvou letech méně kvůli koronavirové krizi. Přesto se našim bratřím podařilo přicestovat na plenární radu provincie v Praze, přeloženou z května na září, a cestou zpět do Itálie se zastavit na krátké návštěvě také u nás v Dačicích. Na konci milého setkání jsme se vzájemně mohli obdarovat zpěvem, takže kromě češtiny a italštiny zazněla i francouzština a sango našich bratří ze Středoafričké republiky. I jejich osudy sledujeme a provázíme je svou modlitbou.

Na jaře se nám podařilo uskutečnit dlouho plánované umístění sochy Panny Marie na naší zahradě, nechat opravit podlahu v domečku pro hosty a zároveň jej i vymalovat. O slavnosti sv. Antonína byl snát z hlavního oltáře jeho obraz, který je jistě tím nejkrásnějším v našem kostele. Jeho zrestaurování by se mělo uskutečnit během příštího roku a pak bude vrácen na své místo. Oprava varhan pokračuje také slibně.

Tísňivá situace s cenami energií nás přinutila k hledání úsporných opatření. Snažíme se v klášteře vytápět co nejmenší množství místností a jen na nižší teplotu. Navíc využíváme prostory domu pro hosty, kde topíme dřevem. Jak moc to ovlivní náš společný život, se teprve ukáže. Současně dále hledáme, jak by bylo možné získat alternativní zdroje energie do budoucna, ale pro historickou budovu našeho kláštera není snadné najít dostupné řešení.

Vážení přátelé a dobrodinci našeho kláštera, věříme, že navzdory hluku opravdu burčujících i děsivých zpráv z různých stran je možné posilovat vědomí přítomnosti a blízkosti Boha i těch, kteří už ho dosáhli. Ti se nám stavějí před oči, aby rostla naše víra a důvěra v Boha, který přišel a stále přichází, aby zachránil každého člověka.

Děkujeme za každou vaši podporu, přátelství a za vzájemnou modlitbu, o níž vás nadále prosíme, a chceme vám i sobě vyprošovat vytrvalou a neochvějnou důvěru v naplnění všech Božích příslibů.

Přejeme vám rok 2023 plný odvahy ke skutkům víry, naděje a lásky.

S přáním milostiplných svátků vánočních

sestry bosé karmelitky

M. M. Amada od Boleslavy Malby